

Нептюгъ не струвать колкото едно перо на прекрасния ми папагалъ.

Напразно Джимъ са моляше и предложи до сто хиляды доллары, Цецилія остана непоколебима. Тя мышеше; унизи съперницата си Аннита предъ очитъ на самыя ѝ любовникъ. Но увы ! кратковременното туй тържество щеше да има най пагубны послѣдствія.

Джимъ излъзе ядосанъ, и за да си укроти гнява, възседна си коня и го прѣпусна; а като прѣпускаше мышеше си тъй:

— Поврага женскитъ умразы ! Тъ съ кжлбо което никой не може да развие. Аннита иска папагала, а Цецилія нито за милліонъ го дава. Какво да правѣж. Проклето животно. Какво е глупо изобрѣтеніе да учать скотоветъ да хортуватъ. О! да быхъ и Бразилія и папаглытъ ѝ, и онѣзи които ги хранѣтъ и онѣзи които ги слушатъ, были сичкытъ съ камъкъ на врата хвърлены въ дълбочинытъ на морето. Аннита сега ще ми покаже вратата и заслужвамъ го. Добра дипломатика е моята ! Да изгуби въ единъ часъ плода на двѣ-годишно постоянство ! Ахъ ! ако да можахъ поне да си оттушъ, събихахъ главата на нѣкой христѣнинъ.

Подиръ единъ часъ завърнѣ са при мисъ Брайлей.

— А ! мой добричакъ Джимъ ! колко ми е драго като та виждамъ пакъ. Е ! исполни са по-